

USNESENÍ

Nejvyšší soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Zbyňka Poledny a soudců JUDr. Miroslavy Jirmanové, Ph.D., a JUDr. Karla Svobody, Ph.D., v právní věci žalobců **a) Mgr. Patrika Altnera**, narozeného 22. března 1977, bytem v Praze 1, Biskupský dvůr č. 1147/6, a **b) Mgr. Veroniky Altnerové**, narozené 23. ledna 1976, bytem v Třebotově, U Lípy č. 203, oba zastoupeni JUDr. Václavem Veselým, advokátem se sídlem v Praze 10, Gutova č. 3297/4, proti žalovaným **1. České straně sociálně demokratické**, se sídlem v Praze 1, Hybernská č. 1033/7, identifikační číslo osoby 00409171, a **2. Cíl, akciová společnost v Praze**, se sídlem v Praze 1, Hybernská č. 1033/7, identifikační číslo osoby 26165376, obě zastoupeny prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc., advokátem se sídlem v Praze 8, Pobřežní č. 370/4, pro zaplacení 18 518 228 Kč s příslušenstvím a smluvní pokutou, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 24 C 265/2000, o námitce podjatosti soudce Nejvyššího soudu vznesené žalobci, t a k t o :

Soudce Nejvyššího soudu JUDr. Pavel Horňák **není vyloučen** z projednání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 33 Cdo 2994/2016.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci ve svém podání ze dne 4. dubna 2019 vznesli námitku podjatosti soudce senátu 33 Nejvyššího soudu JUDr. Pavla Horňáka, ve které tvrdí, že jmenovaný soudce od roku 1997 do roku 2003 pracoval jako právní konzultant pro kancelář Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, přičemž v této době došlo k uzavření mandátní smlouvy mezi JUDr. Zdeňkem Altnerem (právním předchůdcem žalobců) a Českou stranou sociálně demokratickou (2. května 1997), v této době bylo předmětné sporné soudní řízení zahájeno (29. prosince 2000) a delší dobu i probíhalo. Součástí kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky byla i kancelář předsedy Poslanecké sněmovny (tehdy Ing. Miloše Zemana), a JUDr. Pavel Horňák tak měl zabezpečovat řadu nejen odborných úkolů pro předsedu Poslanecké sněmovny, a tím i pro Českou stranu sociálně demokratickou, jakož i pro funkcionáře Poslanecké sněmovny a poslance jmenované politické strany, s nimiž JUDr. Pavel Horňák podle tvrzení žalobců musel téměř každodenně přicházet do kontaktu.

Žalobci mají za to, že JUDr. Pavel Horňák by měl být z důvodu profesní blízkosti k první žalované vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 33 Cdo 2994/2016. Odkazují k tomu na usnesení Ústavního soudu ze dne 19. června 2016, sp. zn. III. ÚS 1872/16, ve kterém podle jejich názoru Ústavní soud řešil obdobnou situaci, když byl z projednávání a rozhodování ústavní stížnosti stěžovatele (dnes již zesnulého Zdeňka Altnera) vyloučen soudce Ústavního soudu JUDr. Radovan Suchánek.

Žalobci dále v námitce podjatosti uvádějí, že nestrannost soudce je třeba posuzovat jak z hlediska objektivního, tak z hlediska subjektivního. Podjatost soudce může být podle recentní judikatury Nejvyššího soudu (např. usnesení ze dne 18. dubna 2012, sp. zn.

29 NSČR 26/2012) založena i tím, že jeho pohled na věc, nebo zjištěné skutkové okolnosti, je objektivně deformován jinak. Žalobci rovněž odkazují na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (rozsudek ze dne 4. března 2014 ve věci Fazli Aslaner proti Turecku), podle níž k porušení práva na nestranný soud dojde i v případě, kdy se na rozhodování o merituu věci podílí soudce, který má již před tím, než je k projednávání věci přistoupeno, na věc utvořený názor. Žalobci uvádějí, že mají mimo jiné s ohledem na mediální vyjádření bývalých předsedů České strany sociálně demokratické Jiřího Paroubka a Milana Chovance obavu z toho, že k ovlivnění Nejvyššího soudu již došlo. V závěru podání žalobci navrhuje, aby byl JUDr. Pavel Horňák vyloučen z projednání a rozhodování dovolání první žalované projednávaného Nejvyšším soudem pod sp. zn. 33 Cdo 2994/2016.

Soudce senátu 33 Nejvyššího soudu JUDr. Pavel Horňák ve svém vyjádření k námitce podjatosti uvedl, že žalobce, žalované či jejich právní zástupce osobně nezná, nemá k nim žádný vztah, nemá žádný zájem na výsledku projednávané věci a není mu známa ani žádná jiná skutečnost, pro kterou by byly dány důvody pro jeho vyloučení z projednávání a rozhodování této věci. Poměří-li žalobci jeho vztah či poměr k první žalované obdobně jako u soudce Ústavního soudu JUDr. Radovana Suchánka, pak k tomu uvedl, že na rozdíl od uvedeného soudce sám nikdy nebyl členem České strany sociálně demokratické ani žádné jiné politické strany a nikdy nebyl v žádném poměru k první žalované, jakož ani nikdy nepůsobil v aktivní politice či dokonce jako nominant první žalované ve funkcích či postech ve prospěch této politické strany (na rozdíl od JUDr. Radovana Suchánka, který byl dlouhodobě aktivním členem České strany sociálně demokratické). JUDr. Pavel Horňák dále doplnil, že osobně nezná ani nemá žádný vztah k žádnému z funkcionářů první žalované, včetně těch, které žalobci v námitce podjatosti zmiňují. JUDr. Pavel Horňák potvrdil, že v období let 1997 až 2003 pracoval jako odborný konzultant v legislativním odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny, která je však apolitickou rozpočtovou organizací zřízenou zákonem za účelem plnění úkolů spojených s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Poslanecké sněmovny, jejich orgánů, funkcionářů a poslanců. Nejednalo se tak o žádný vztah či poměr JUDr. Pavla Horňáka k první žalované.

Podle § 14 odst. 1 o. s. ř. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

Podle § 16 odst. 1 věta druhá o. s. ř. o vyloučení soudců Nejvyššího soudu rozhodne jiný senát téhož soudu.

Pochybnosti o nepodjatosti soudce Nejvyššího soudu JUDr. Pavla Horňáka žalobci dovozují pouze z toho, že v letech 1997 až 2003 pracoval jako odborný konzultant v legislativním odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny. Jelikož však mezi touto organizací a první žalovanou není žádný přímý vztah, a ani skutečnost, že v určité době působení JUDr. Pavla Horňáka v této organizaci byl předsedou Poslanecké sněmovny Ing. Miloš Zeman (do roku 1998) a že mezi funkcionáři Poslanecké sněmovny i jejími poslanci byli členové České strany sociálně demokratické, sama o sobě a s ohledem na vyjádření JUDr. Pavla Horňáka není důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí v dané konkrétní věci.

Rozhodnutí o vyloučení soudce podle § 14 o. s. ř. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny

základních práv a svobod). Vzhledem k tomu, že soudce lze vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mu brání věc projednat a rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě, a protože zákonné důvody k vyloučení jmenovaného soudce Nejvyššího soudu z projednávání a rozhodnutí věci ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. nebyly zjištěny, Nejvyšší soud rozhodl, že soudce Nejvyššího soudu JUDr. Pavel Horňák není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 33 Cdo 2994/2016.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. 4. 2019

JUDr. Zbyněk Poledna v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Peitzová